

Laki

sosiaalihuoltolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sosiaalihuoltolain (710/1982) 2 luku, 40 §, 5 luku sekä 53—57 ja 60 §,
sellaisina kuin niistä ovat 40 § laissa 430/2003, 53 § laissa 50/2005, 54 § laissa 736/1992, 55 §
laissa 670/2008 ja 1541/2009 sekä 56 ja 57 § laissa 1541/2009, sekä
muutetaan 41 §:n 1 momentti ja 52 §,
sellaisina kuin ne ovat, 41 §:n 1 momentti laissa 736/1992 ja 52 § osaksi laissa 736/1992,
seuraavasti:

41 §

Milloin sosiaalihuollon ilmeisessä tarpeessa olevan henkilön etu terveyden, kehityksen tai turvallisuuden vakavan vaarantumisen vuoksi sitä välttämättä vaatii eikä sosiaalihuollon tarve muutoin ole selvitettävissä, sosiaalityöntekijällä on oikeus hyvinvointialueen määräämän johtavan sosiaalihuollon viranhaltijan määräyksestä huollon tarpeen selvittämiseksi päästä tällaisen henkilön asuntoon tai muuhun olinpaikkaan

52 §

Hyvinvointialue ja sosiaalihuollon henkilökunnan koulutuksesta huolehtiva oppilaitos tai korkeakoulu voivat sopia sosiaalihuollon toimintayksiköiden käyttämisestä sosiaalihuollon koulutustoiminnan järjestämiseen. Hyvinvointialue on oikeutettu saamaan edellä tarkoitettu koulutustoiminnan järjestämisestä aiheutuvista välittömistä kustannuksista täyden korvauksen korkeakoululta taikka koulutuksesta huolehtivalta muulta viranomaiselta tai yhteisöltä. Korvausta määriteltäessä otetaan huomioon myös se välitön hyöty, jonka hyvinvointialue saa koulutustoiminnan ohessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2023.

Naantalissa ja Helsingissä 8.7.2022

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Perhe- ja peruspalveluministeri Aki Lindén

HE 56/2021 vp
HE 18/2022 vp
StVM 9/2022 vp
EV 66/2022 vp